

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi J. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 lipca 2004 r., sygn. akt V Ga (...) w sprawie J. T.

przeciwko M. M.

o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2005 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez powoda skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lipca 2004 r. [sygn. akt V Ga (...)] podlegała odrzuceniu z następujących przyczyn:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „w y k a z a n i e , że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych n i e b y ł o i n i e j e s t możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje kasacja (skarga kasacyjna) i dlatego wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe.

Wywód prawny we wskazanym zakresie jednak nie wyczerpuje warunku skargi z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarżącego obciąża bowiem – zgodnie z treścią tego przepisu – nie tylko obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było możliwe, ale także wykazanie, że nie jest możliwe. Skarżący powinien zatem wykazać, że wznowienie postępowania w sprawie zakończonej zaskarżonym orzeczeniem - w świetle przepisów art. 399 - 416¹ k.p.c. - jest niedopuszczalne ze względu na rodzaj zaskarżonego orzeczenia albo zarzuty przeciwko temu orzeczeniu nie mieszczą się w podstawach skargi o wznowienie postępowania. Tylko w następstwie przeprowadzenia takiego wywodu prawnego skarżący spełni obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie tylko nie było ale nie jest możliwe.

Skarga powoda nie spełnia warunku przewidzianego w z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Ogranicza się tylko do stwierdzenia o nieprzystąpieniu kasacji oraz skargi o wznowienie postępowania. Stwierdzenie takie nie wypełnia, jak podkreślono, wspomnianego warunku skargi.

Skarga nie spełnia także wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., brak jest bowiem wskazania podstaw (podstawy), na których została oparta. Nie sanuje tego braku okoliczność, że wskazany został przepis prawa, z którym o ocenie skarżącego zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, skoro wymagania skargi wskazane w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje.

Skarżący nie określił w skardze także granic zaskarżenia (art. 424⁵ § 1pkt 1 k.p.c.), ograniczając się na wstępie skargi do sformułowania wniosku o stwierdzenie zaskarżonego wyroku z prawem.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).